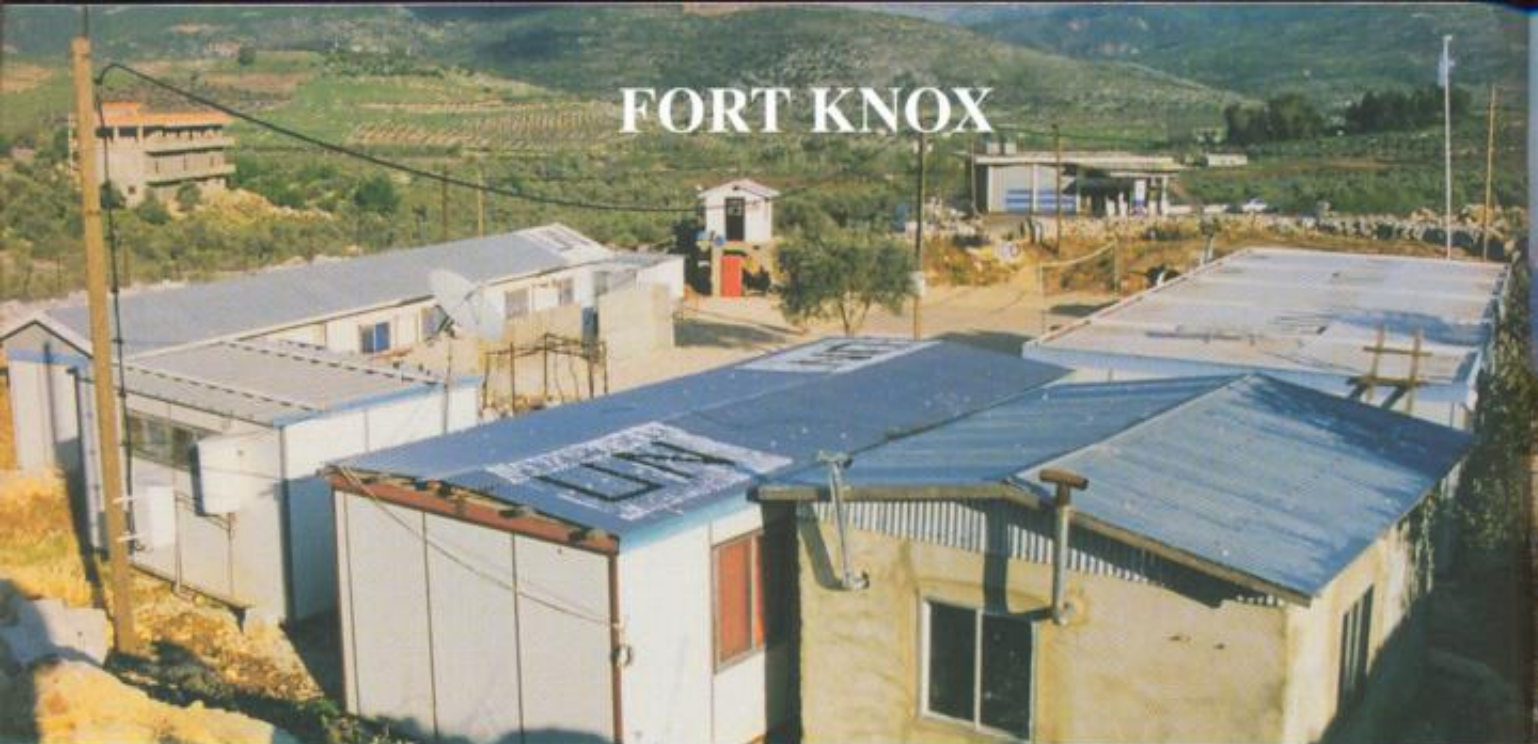

FORT KNOX

4-25 LL/OP/CP

4-25 LL:

Omgitt av høye volder med sand, stein og piggråd, finner du 4-25 lagsleir. Tilholdssted for patrulje- og CP lag (tilsammen 20 mann + leirass). Det leiren ikke har å by på, må gå på initiativ hos den enkelte. De fleste trives i denne leiren som kjennes best av leir-assistenten som har steinkontroll (se Kvendseth). Det eneste som setter stopper for fritidsaktivitetene er: Steng CP, steng CP, gjennomtrengning, gjennomtrengning! Da kaster gutta alt de har og stormer ut etter våpen og splintvest. Det går så fort og tempoet er så intensivt at folk ofte går på trynet i betongen, men oppdraget løses! Irritasjonsmomentet, invasjon fra bikubene på og rundt kjøkkenet. Det eneste som vil få folk til å gå på veggen er hvis videoen skulle stoppe og Kaoukabas eneste motordrevne parabol skulle svikte! Ellers er 4-25 LL et sted hvor vi rydder, vasker og tørker så mødre ikke skulle tro det! Sammen stiller lagene en lett liten støtte-patrulje i tilfelle tøffe tak. D-2 er klare for det meste.

4-25 OP:

4-25 OP ligger i leiren og bemannes av begge lagene 24 timer i døgnet og er leirens sambandsentral. Ofte hørt i OP'en: «4-25 OP, gjentar 4-25 OP, dette er 9 over.» Konklusjon, 4-25 OP er Norbatt's største matbestiller.

PATRULJELAGET:

Opererer med 4-mannslag utfra 4-25 LL. Disse menneskene er «besøkende» i leiren, tiden tilbringes stort sett ute i teig eller i senga i sove prefaben (prefab, ukjent sivilt). Med dødsforakt gir karene seg teigen i vold, avkrokene der OP'ene ikke når. Hverken Villsvin eller andre skumle skapninger på 2 og 4 ben kan føle seg trygge. Disse kvikkassene's årvåkne blick og børse munnninger beveger seg til alle døgnet tider rundt om.

4-25 CP:

Sør for lagsleiren, ligger sikringshuset 4-25 CP, tidligere kjent som rottehuset. 4-25 CP er CP-lagets HQ. Denne CP'en ligger i grenseland mellom Kp A og tåka Kp. B. Herfra meldes og kontrolleres all interessant trafikk. Foruten det operative, brukes tida her til å skrive brev til gamlelandet og lese alt av litteratur. Uten forsterkninger ville tirsdag, Markedsplassdag i CP'en blitt slitsom. Blodsjekken CMR Kp. A står for er en heroisk innsats, CP laget takker. Konklusjon: Livet i 4-25 lagsleir og krigssonen er herlig dere!

En stri dag i 4-25 CP.

Patruljen går ut i nattens mørke.

4-27 OP/CP/LL

En leir man aldri glemmer

Vi som bodde der kalte det bare Boot campen eller Patrol campen. Kjært barn har mange navn. Den ligger i Øvre Kaoukaba. Fra å være nedlegningstrua vendte ting seg til en satsing på denne leiren. Mange soltimer, lite befall, konge utsikt, 3 dasser og 3 dusjer på de 10 som bor der samt egen hot line til Jallaen (Elias), gjør at denne leiren kanskje er blitt Norbatt's beste.

Vaske dama på 4-27 fortjener noen linjer, denne merkelige damen nesten krøp seg vaskende gjennom posisjonen, så lydløs, så

umerkelig, så samvittighetsfull og pliktoppfyllende. I lydløshet og usynlighet vil hun alltid være 4-27's patrulje-lags forbilde. «Hello» knirket hun når hun kom, «Good by» knirket hun da hun gikk og vips så var det altså så rent som til bataljons inspeksjon. Norbatt's kanskje beste vaskedame, vi som bodde på 4-27 vil iallfall aldri glemme henne. Nærmeste nabo er ørneredet som engang var PLO HQ for området. Så gikk det da også brennvarmt for seg her de første kontingentene. I dag er dette en sjøls posisjon og rundt den er det rolig.

Boot campen betjener Norbatt's «tøffeste» CP-en valer. Kommer det IDF eller DFF må de ringe på, da kommer vi «så fort vi kan.»

OP'en betjenes på ordre og er ellers et yndet rekreasjons sted, med stillhet og ro når den enkelte måtte ønske det. Men først og fremst er dette patruljelagets leir. Natten's helter i all slags vær, til alle døgnets tider og overalt. Patruljene er der og observerer.

Clash i 4-22 CP.

4-21 HQ 08

4-21 HQ er tropp 2's hovedkvarter. Posisjonen består av 3 hovedbygninger: HQ-bygget, messehuset og hus 22. I tillegg er det et aggregathus og en treningsprefab. HQ-bygget rommer et OPS-rom hvor troppens operative og administrative bevegelser blir styrt fra. Her er det 24 timers vakt delt opp i 8 timers intervaller, så det har nok blitt en del lange timer her i løpet av kontigenten. HQ-bygget har også et eget troppadm. rom hvor «Pompe og Pilt» (Troppsjeff og Nk) tilbringer mye av sin tid. Messebygget er det mest brukte huset. Huset har to avdelinger, Dog House hvor patruljehund og hundefører holder til, og messa hvor kjøkken og spisesal er. Det er også et oppholdsrom der med Litani Surfers Pub, det er her alle samles hver morgen for morgenbrief. 6 mann er også forlagt her fordelt på 2 rom. Hus 22 er en ren sovesal hvor 19 geværmenn er forlagt. I HQ'et har vi også to utrykningskjøretøyer, A2S som

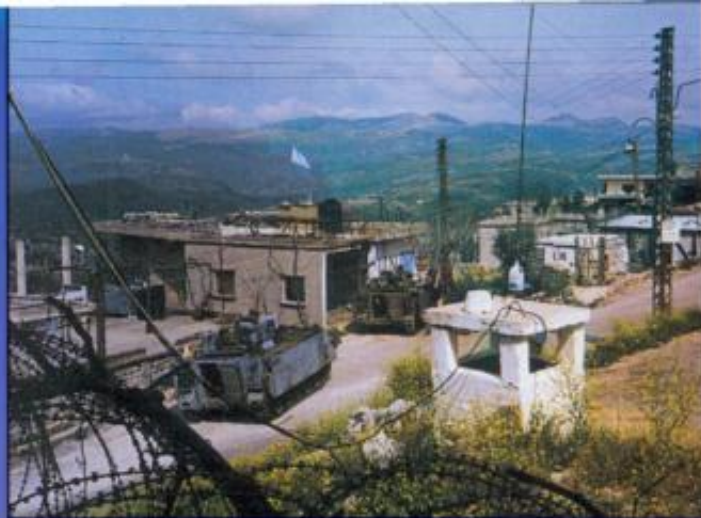
og 4-22 CP

er oppsatt med 7 mann, og D5 med 5 mann. Disse fungerer som troppens støtteapparat.

14-21 HQ har vi også patruljene i Blate området. Troppen har også en patrulje som går igjennom hele Litani-dalen og opp til tropp 1 teig. Denne er selve «rosinen i pølsa», en patrulje vi er stolte av å gå.

4-22 CP er bemannet fra 4-21 HQ. Denne CP'en ligger like ved Blue Line og kontrollerer trafikken inn til Blate. CP'en er stengt med bom fra kl 2400 til 0600, men kan slippe igjennom trafikk fra kl 0300.

Ellers skjer det ikke alt for mye i denne CP'en, men skjer det noe er det her drapstrusslene fra IDF kommer. Ellers er det en fin CP å kjøre øvelser i, noe som skjer med jevne mellomrom. Det hender også at GSS'er folk stikker innom, noe som medfører at 4-21 HQ varsles og rykker ut med et av troppens kjøretøy for å taile disse, da de ikke har fri ferdsel i Blate.

IDF ruller gjennom Blate.

4-20 OP

4-20 OP er en av tre OP'er som blir bemannet av tropp 2/kpA. Vi har i samsvar med 4-23OP og 4-18OP i oppgave å holde kontroll på vårt observasjonsområde. Vi er også de som bidrar med lysstøtte til egne patruljer i teigen, når dette trengs.

4-20 OP er for tiden inne i en fase med mye anleggsarbeid. Det vil med tid og stunder bli vårt nye tropps-HQ. Dette vil forhåpentligvis ha en positiv utvikling på trivsel og samhold i troppen.

Etter noen tøffe uker i 4-2 DLL og 4-21 HQ, er det godt å komme på OP, da dette blir sett på som rekreasjonsperiode for oss gutta. Vi får da mere tid til å dyrke våre fritidsinteresser som f.eks. solings-, video-, og sovetjeneste, selv om dette til tider kan bli nokså ensformig. Dette medfører igjen at vi kobler av med sosialt samvær og tilstrekkelig med vaffer, noe som er meget populært hos besøkende. Dette er en tradisjon som vi har tatt vare på, og som vi håper vil bli etterfulgt videre i de neste kontingenter.

4-23 OP

En liten og værmessig utsatt plass som ligger lengst mot nord i tr2 kpA sin teig. Det kan være vindstille alle andre plasser, men på 4-23 OP blåser det, og gjerne fra alle kanter. 4-23 OP skal observere og melde all militær aktivitet i ICA nord-vest for NORBATT, samt å observere i hele teigen i tilfelle noe spesielt skulle skje. OP'en er også en ekstra hjelp for patruljene som er ute og går. Dersom disse skulle ha behov for lysstøtte er det OP'ene sin oppgave å få iverksatt lysplattform så fort som mulig, for deretter å skyte lys med RFK'n.

Ellers har OP'ene en utrolig evne til å trekke til seg lyn og torden, noe enkelte av gutta i kpA-OP'ne også denne kontingenten har fått erfare. Heldigvis ble det med sjokket.

4-18 OP

4-18OP er en av NORBATT's mest spesielle posisjoner. Grunnen til dette er at den ligger helt for seg selv, et godt stykke utenfor selve NORBATT AO.

For oss i tr.2, er denne posisjonen selve symbolet på fred og ro. På 4-18OP er ord som stress, mas og søvnmangel, fremmedord. Her finner de fleste roen, og det trengs, da det til tider kan være høy vaktbelastning og mye beredskap på tropens øvrige posisjoner.

4-18OP er fast bemannet med 4 mann, og har som oppdrag å registrere militær trafikk i ICA vest for

NORBATT, samt observere og melde annen militær aktivitet i området, på lik linje med de andre OPene i kpA.

På grunn av dens spesielle beliggenhet, er 4-18OP et yndet reisemål for andre NORBATT-mennesker, og UNIFIL-personell forøvrig. Det går knapt en dag uten at vi får besøk av ymse slag, som er nysgjerrige på hvordan vi klarer oss, helt alene her ute i «ødemarken». De aller fleste av dem drar her fra igjen med et smil, og magen proppfull av kaffe og 4-18OP's berømte vafler.

På grunn av alle besøkene går det også litt prestisje i å holde posisjonen i orden til en hver tid. Det er ikke få timer med feltarbeid som er lagt ned her, gjerne på eget initiativ.

At posisjonen er strøken, gjør selvfølgelig sitt til å øke trivselen blandt oss som tjenestegjør her ute i opptil 6 uker. Jeg håper og tror at samtlige som har tjenestegjort på 4-18OP i kontingent XXXIV, vil se tilbake på den perioden som en fin tid.

LITANI SURFERS FOREVER!

4-2 D LL og 4-2 B CP

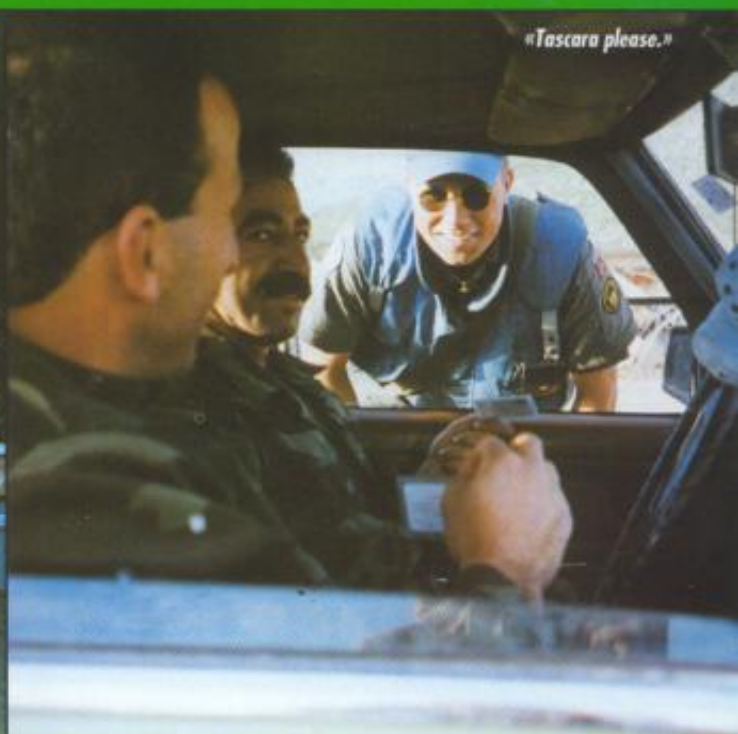
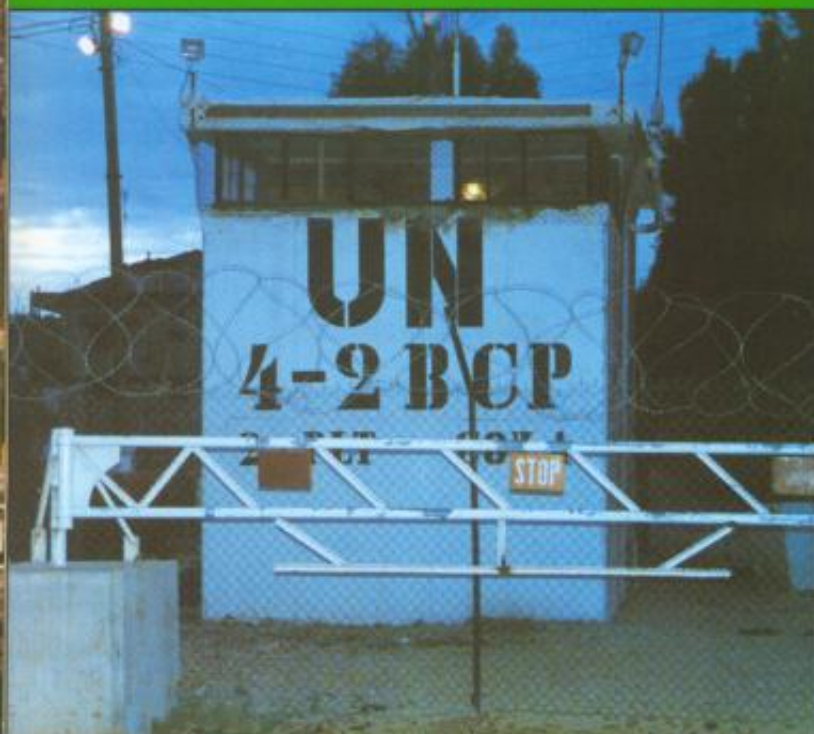
4-2BCP er tropp 2 og NOR-BATT's største CP, og et knutepunkt for alle som skal til Saqi, Falkehøyden, Marjayon og retning Kaukaba. CP-huset ble bygd i kontingent XXXIII, men nytt gjerde og våpenskur så dagens lys denne kontingenten.

4-2BBAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD BAD og etter litt arbeid med gassen kommer den opp i en

hastighet som er et utrykningskjøretøy verdig. 4-2DLL er stedet der man får utviklet sine «pøkke»-egenskaper. «Pøkke»-bilen UN 1786 er gjentatte ganger sett i Saqi's hovedgate, ofte i forbindelse med faste oppdrag til Downtown eller «Lefse-Lars». Max. antall «innbyggere» i 4-2DLL er 19 stk. inkludert fast posisjonsjef og troppsass. Dette antallet hører derimot til sjeldenheterne. Det normale er ca. 13,

som også er et minimum. Disse bemanner 4-2BCP, kjører bypatrolje i Saqi, pluss at de av og til går patruljer for å avlaste tropp 2 sitt HQ.

Miljøet i 4-2DLL er meget bra. Økonomisk sett er det kanskje ikke det beste stedet å være. Man blir lett fristet til å kjøpe ting man kanskje ikke har bruk for. Men hva gjør vel det så lenge man trives så godt. Derav kanskje leirens motto: «Penger er papir!»

«Tascara please.»

Til minne om Ellen Stoltz Ferdinandsen

Fra kolleger i 4-11 HQ

Ellen hadde et enormt humør, spredde glede og liv rundt seg, som smittet.

Hun var en levende og energisk person, som alltid hadde jern i ilden. En primus motor for alt som foregikk i 4-11 HQ, med sin gode evne til å motivere og få med seg folk på ulike aktiviteter.

Hun var en person som alle hadde tillit til, som de fleste følte at de kjente, og en som man kunne snakke med om alt. Hun var veldig åpen og viste omtanke for alle rundt seg. Hun støttet og stilte alltid opp hvis det trengtes, og om man trengte en og snakke med. Hvis en av oss hadde en dårlig dag, greide hun å snu dette.

Det er mange ord som kan beskrive en så fargerik person, med mange talenter. Hun hadde en sterk personlighet, og tok ikke seg selv høytidlig, men våget å være seg selv.

Vi minnes alle hennes spillopper fra soulsang, blues og Edith Piaf til rollespill fra dyrene i Hakkebakke-skogen. Vi hørte ofte om hennes drøm om å komme inn på teaterskolen.

Hun var behagelig og varm å omgås. Hadde man først truffet henne en gang, visste man hvem Ellen var.

Rachayia El Foukhar 2.mai 1995

Stein Erik Kirknes
Major
Sjef Kp B

TAKK FOR INNSATSEN

KPB KONTINGENT XXXIV

Det føles unektelig litt merkelig at tiden nå er kommet til å skrive noen minneord til dere alle i KPB.

Merkelig fordi tiden har gått så fort, men slik er det når en møter nye og spennende oppgaver i et fremmed miljø.

Husker dere 31. oktober 1994, regn, vind, surt og kaldt. Værforhold en infanterist vil karakterisere som – mye vær. Denne dagen var det innrykk for FNBN kontingent XXXIV, og stedet var Sør-Gardermoen Leir.

Oppsettings-perioden i Norge var kort og hektisk. Mye skulle øves og forberedes før første avreisedato 15. november. Dagene ble lange, og mange kveldstimer ble brukt for å kunne reise avgårde til Libanon med nok «ballast i kofferten».

Vi ble godt mottatt av kontingent XXXIII. Overlapping, «on the job training» og rotasjoner ble gjennomført. Etter kort tid var det nye KPB på plass – og klar til innsats for fredens sak i Libanon.

Som kompanisjef er jeg meget stolt av den innsatsen dere alle utfører. Dette gjelder både for mannskaper som har fullført førstegangstjenesten og for befal av alle kategorier. Gjennom hele perioden har dere levd opp til mottoet: «Stay proud – stay blue».

Opplevelsene har nede har vært mange, og jeg vil tro dere sitter igjen med livserfaringer som kan komme godt med senere i livet. Den dagen dere legger den blå bereten på hylla, tror jeg mange av dere vil innse hvor verdifullt det har vært å tjenestegjøre i en FN-misjon som UNIFIL.

Ofte har jeg registrert en innsats som er langt over hva man kan forlange, og jeg vil takke den enkelte for vel utført arbeid. Jeg ønsker de av dere som reiser hjem til gamlelandet godt tur og lykke til videre i livet. Til dere som skal følge oss videre vil jeg uttrykke håp om at vi i fellesskap kan videreføre det profesjonelle miljøet og den gode stemningen til kontingent XXXV.

Til slutt vil jeg be dere opprettholde kontakten med venner som dere har fått under tjenesten i KPB/NORBATT/KONTINGENT XXXIV.

Selv om bereten med den fine blåfargen blir borte – STAY PROUD.
Takk for samarbeidet karer og jenter i KPB!

Stein Erik Kirknes
Major
Sjef KPB

*Major Kirknes takker f.v. fenrik Væting, PTE Turi og PTE Ringoy for samarbeidet.
Foto: PTE Øen.*

4-11 HQ – Nervesystemet

Tekst: PTE Tor Viskum

På toppen av krukkelandsbyen, Rachaya el Foukhar, finner man et kloster og byens gamle politistasjon. Her ligger KpB's hjerne- og nervesenter. Befal og mannskaper som holder til her er totalt avgjørende for at kompaniet skal fungere.

I OPS'en sitter et knippe befal og soldater som kaller seg «9». De sender og mottar meldinger, samt styrer operasjoner.

Blant HQ's 47 personer finner vi kokker, sjåførere, sanitetsfolk, Kp ass, skriver og sambandsfolk, som alle til slutt utgjør grunnlaget for kompaniets eksistens.

Som beskrevet består HQ av en salig blanding med forskjellige tjeneste-stillinger. Konflikter med bakgrunn i yrkesstolthet har vi i særdeles liten grad opplevd. I stedet har kompanistaben framstått som en sammensplesiet gjeng. Alle har vi vært med på posisjonsarbeid i 4-11 HQ. Vi har malt, murt, blitt ferdige med den nye forlegningen Chateau de Nordheim, lagd volleyballbane og restaurert Sprengbar. Dette vil stå som synlige monumenter fra kont. XXXIV. Den enkelte av oss vil ta med hjem erindringer om seks utrolig fine måneder under et fremmed himmelstrøk.

Sjåfører Ronny Myrseth var ikke særlig begeistret da Dag Ludvigsen lærte å sette infusjon under korp. Stina Moens veiledning. Foto: Tor Viskum.

Chateau de Nordheim ble ferdig. Foto: PTE Arve Starheim.

Endelig ble det volleyballbane i 4-11 HQ.

Fv. korp. Karlsen, PTE Ringøy, PTE Elsæther og PTE Bentseng stod for den største velferden, maten. Matbordet julaften vil de fleste sent glemme. Foto: PTE Arve Starheim.

Her feirer de julaften sammen. Foto: PTE Jan Erik Oen.

CMR – Elitestyrken

2A klar til utrykning fra 4-11 HQ. Foto: PTE Rune Ellefsrud.

Tekst: PTE Tor Viskum

Company Mobile Reserve – kompaniets mobile reservestyrke har de fleste stiftet bekjentskap med. De 19 unge mennene og den ene kvinnen i CMR har muligens hatt en av de mest spesielle tjenestene i kompaniet. CMR skal beherske alt: mobile patruljer, blocking point, felt-op og cp-tjeneste. Men primæroppgaven er å støtte utetroppe- ne under clash i CP'er, patruljer tatt under ild, markeringer, kunne gi lysstøtte, fungere som pansret ambulanse under medevac, kjøre eskorte og i det hele tatt utføre alle mulige og umulige oppdrag som tenkes kan.

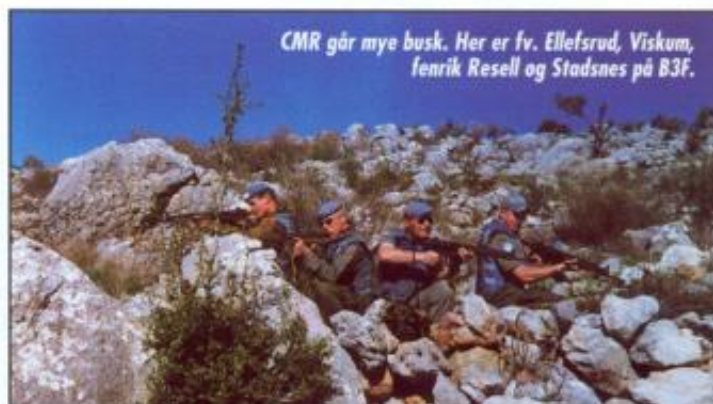
Denne kontingenten har vi lagt vekt på opplæring i bruk av radar for å kunne oppdage personell i gitte områder.

CMR har fem minutters marsjberedskap. Mang en natt har vi ubarmhertig blitt ristet ut av skjønnhetssøvenen av den berømte «tuta». Men alle kan vel skrive under på at blodet strømmer som Lågen under vårflommen idet man løper til vognene. Dette adrenalinkicket er vel noe alle i CMR kommer til å savne når vi vender tilbake til norsk jord.

Skytingen må vedlikeholdes. Her skyter CMR MG-# på Hasbani. Foto: PTE Tor Viskum.

CMR er kompaniets radargruppe. Her under trening på 4-14 platået. Foto: krop. Ørnulf Oskal.

CMR går mye busk. Her er fv. Ellefsrud, Viskum, fenrik Resell og Stadsnes på B3F.

Hvem hadde på forhånd trodd at dette kunne skje i Libanon? Her legges kjettinger på 2A.

Vinsjen på Sisu-vogna ble brukt mye i kont. XXXIV. Her får en fastkjørt vannbil hjelp. Foto: PTE Roar Forde.

Tropp I / KP B

VÅRE POSISJONER

4-8 HQ.

4-6 HQ patruljebase.

4-10 CP LL.

4-9 CP.

Troppens nervesenter er 4-8HQ, hvor løytnant Arntzen og hans NK Holseth har forsøkt å holde kusten på en asosial troppstab utelukken- de bestående av individualistiske stabeist, som assistenter. Underlagt har de også hatt en ekstra troppstab i 4-HQ, bestående av den alltid hardtslående og fyndige posisjons- sjef løytnant Harsvik og hans pos.ass Johansen.

4-8HQ har foruten ovennevnte Arntzen og Holseth, bestått av Cpl. Granheim(tr.ass), kokken Andersen, snekker Steen, sb-rep Ahmed, agg.ansv. Larsen, san.mann Engen og kjt.ansv Ottesen, som fast inventar.

Miljøet internt i staben har vært godt og preget av rutine og profes- sjonalisme, som på en god måte har underbygget resten av troppen forsyningsmessig og operativt på alle tenkelige og utenkelige måter.

Rekap-innslaget har vært stort, men så definitivt ikke en klamp om foten, og de ferskingene som kom ned har blitt tatt godt hånd om.

Det ligger mye trening bak Ottesens kropp.

Foto: Engen

STABEN:

To gode romkompiser; Kokken Andersen og Radio rep. Ahmed.

Foto: Engen.

Larsen og Steen alias Hann and Franz ut på 60t. Selv sjåføren ønsker dem en god tur.

Foto: Engen.

Julestemning i gamlebaren på 4-8 HQ. Til venstre sanitetsmann Engen. Til høyre sjefen sjøl Lt. Arntzen. I forgrunnen Gii.

Foto:Ahmed.

Lag 1/Tr.1/KpB

Det var sju spente gutter som ble sammenspleiset på Onsrud i tiden 31.10 – 05.12.94. Alle med helt ulik bakgrunn, hadde ganske store forventninger da de satte seg på flyet for å reise ned til Libanon, i FN-regi.

Vi kom ned til godt vær og ble kjørt direkte til 4-10 CP. Der ble vi møtt av de tre «rekapene» som skulle utgjøre resten av Lag 1. Vi var litt usikre på hvordan de ville passe sammen med oss, som allerede da, var blitt en godt spleiset gjeng som hadde funnet den rette tonen ovenfor hverandre. Etter denne tida, viste det seg at det bare var positivt å ha noen som var kjent med posisjonene og hvordan alt skulle gjøres på forhånd. Det må samtidig nevnes at «rekapene» var veldig flinke til å lære i fra seg, slik at vi ferskingene også kom fort inn i hvordan tingene skulle gjøres.

Her ser vi Cpl. Sanderød sammen med «Morten», som eier huset hvor 4-6HQ ligger. (Foto: T.Johnsen).

Pte. Bjørkmo får undervisning i hvordan en RFK CG 84mm, skal brukes av 2.Lt Killi. (Foto: E. Brustuen).

Pte. Haugen blodsjekker en bil i 4-9CP. Dette viste seg til tider å kunne være til stor irritasjon blant de sivile, da det kunne bli litt ventetid (SE bakgrunnen). (Foto: J.Å.Bjørkmo).

2.Lt Killi på skytebanen hvor han hadde noen av sine mange og lærerike leksjoner med lag 1. (Foto: J.Å. Bjørkmo).

Her skal «gutta» ut og «rekke» en patruljerute som går nede i Hebbariyeh-dalen. Dette under kyndig veiledning av Pte. Larsen. Fra høyre: Pte. Brustuen, Pte Burhol, Pte Olsen og sist, men ikke minst Pte. «Javel» Johnsen. (Foto: J.Å.Bjørkmo).

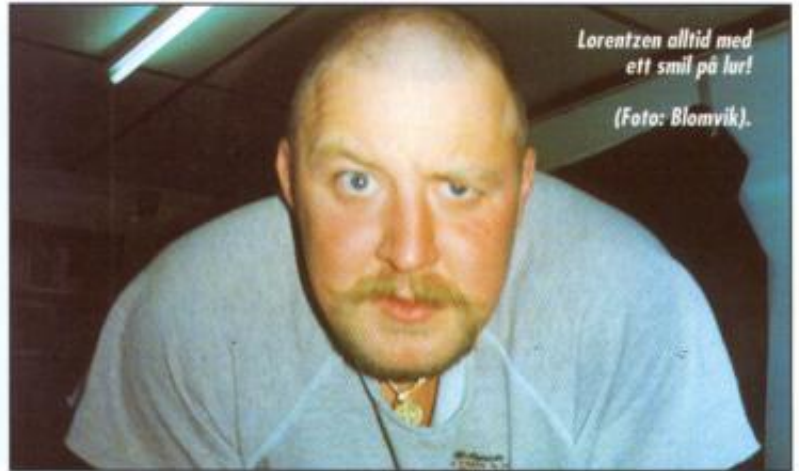
Lag 2/Tr.1/KpB

Antageligvis det eneste laget i Norbatt som gang på gang har fått kjeft fordi man har lagt for stor vekt på operativ tjeneste. Ikke slik å forstå at vi har vært en «Rambo-gjeng». Langt ifra. Men det har tidvis falt enkelte tungt for hjertet at vi prioriterte å løse vår del av oppdraget, fremfor det å luke ugress.

Men selv om ugress både fra plante- og dyreriket har stått i veien, har det aldri vært noe å si på motivasjonen i laget. Mye takket være forarbeidet på Onsrud, hvor vi satset nesten ensidig på smahold innad. Og mye takket være nestlagfører Ottesen og rekap Eide, som gav laget den best tenkelige opplæringen når vi kom ned.

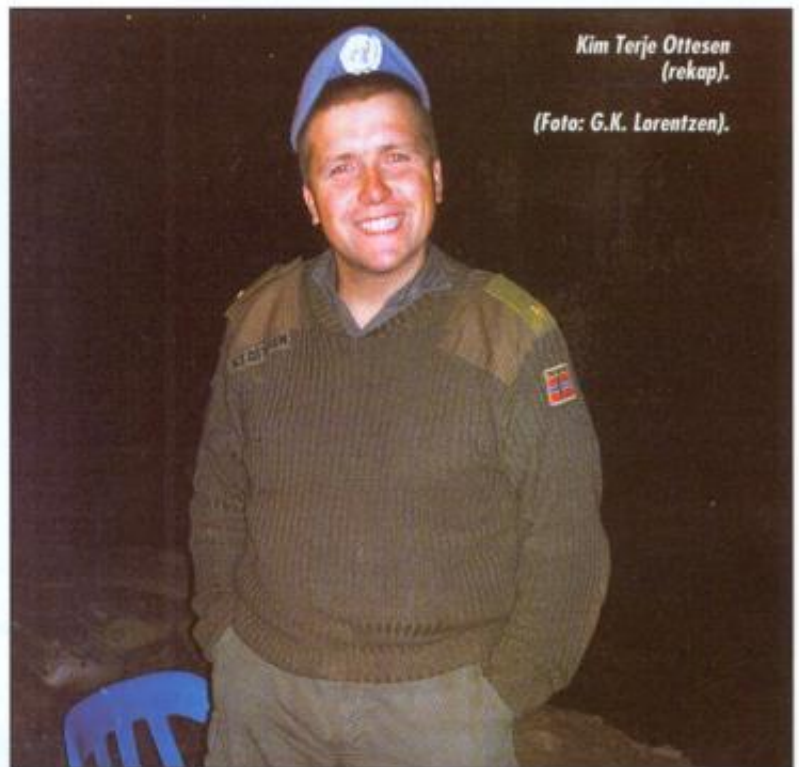
Ja, vi skryter gjerne av oss selv. Vi har fortjent det, og dette er det riktige stedet å nevne det. Så takk for oss og lykke til videre alle sammen.

Regn-busk gjør gutter til menn. (Foto: G.K.Lorentzen).

Lorentzen alltid med ett smil på lur!

(Foto: Blomvik).

Kim Terje Ottesen (rekap).

(Foto: G.K. Lorentzen).

På «rek» i Hebbatiyeh-dalen. (Foto: K.Kjorsvik).

Lag 3/Tr.1/KpB

Av alt som er sagt om lag 3, så må vi smertelig innrømme at det meste er sant. Det er sant at vi er best i alt. Det er sant at vi er de tøffeste guttene i KpB, og det er sant at vi er de hyggeligste, kuleste og minst, eh, de mest operative laget i tropp 1. En jordnær gjeng med totalt forskjellige gutter med ulike hobbyer og interesser smeltet sammen til en crazy gjeng med stå-på-humør og vilje til å gjøre en god jobb i fredens tjeneste.

Enkelte vil nok påstå at vi har syndet mot UN's bibel (SO Del III), og det innrømmer vi så gjerne. Vi har ikke vært så opptatt av å tolke de enkelte direktiver og paragrafer så bokstavelig, men heller brukt godt humør, sunn fornuft og forsøkt å løse de forskjellige oppgavene på en praktisk og tilfredsstillende måte. Noe som vi i lag 3 føler selv vi har lyktes med.

Lagets motto: Det er bedre å være idiot enn ingenting!

*Ikke alltid lett å være lagfører i lag 3, eller hva, Teistung?
(Foto: F.O. Gill).*

*En sabla gjeng fra lag 3!
Stående fra v. Musum, Aronsen, Nilsen, Tuven.
Foran fra v. Kristensen, Johnsen, Gill og Olden. (Foto: F.Robertsen).*

*På skarp 1P-30-utrykning.
Fra v. Robertsen, Gill og Teistung.
Foto F.O. Gill.*

CHEBAA – UP WH

Tekst: Eirik Innerby Isaksen

Veldig mange reiste nok ned til Libanon i kont. XXXIV i den tro at vinteren skulle være fylt med sol og sommer. Veldig mange ble helt sikkert også skuffet. For vinteren kan også i Libanon vise seg fra en side som ville gjort gamle, rutinerte Kong Vinter hjemme i Norge fra seg av misunnelse.

Da tenker vi spesielt på Chebaa. For ingen i Libanon opplever vinteren slik som guttene oppe i Chebaa. I løpet av vinteren har vi hatt noen heftige snøfall. Et par av de har ført til stengte veier og kanskje et par dager i isolasjon fra lavlandet under oss. Det er da beltevognen vi har stasjonert i 4-7 HQ om vinteren har kommet til sin rett. Uten den hadde antageligvis operativiteten sunket drastisk.

Men vinteren i Chebaa er ikke bare en kamp om tilværelsen, selv om det til enkelte tider kan gå med både blod, svette og tårer. Vinteren gir også mye moro, og ikke minst mange gode minner.

Hvor ble det av shelteret?

KpB

HERE WE BELONG

7VK operativ! Foto: VB'en.

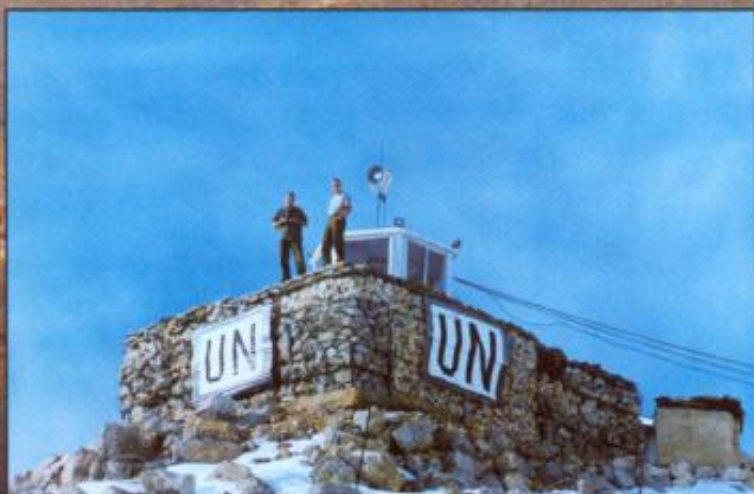
Hvem hadde trodd at dette var Libanon? (Mt. Hermon).

SMUGLERBYEN

Tekst: Eirik Innerby Isaksen

Chebaa kan by på så mangt. En av tingene er smuglere, eller tradere som de selv ønsker å kalle seg. Utpå ettermiddagen går de over til Syria med donkeyene fullastet av sigaretter (type Pall Mall), for så å vende tilbake igjen om natten. I løpet av kontingenten har smuglerne sørget for både mye tapt nattesøvn, og også for at tropp 2 ganske sikkert er innehaver av en uoffisiell Norbatt-rekord i antall timer på lysplattformen.

4-7C OP.

Patruljering ved 4-7A OP.

Stemmingsbilde tatt fra 4-7A CP.

4-7A LL «Chateau de Chebaa», vinter.

4-7A LL «Chateau de Chebaa», vår.

BAA